

[Poul H. Møller]

forklaringer, som afgives af vidnerne måske et halvt eller et helt år efter det skete.

Endelig en rent praktisk ting, som jeg har erfaring for igennem 40 års politigerning, at ikke mindst voldsmænd ofte er folk, som er svære at få fat i; når de først er løsladt og skal tilsiges til retsmøde, skal man løbe langt for at støve dem op. Så møder de ikke ved retten, så politiet yderligere skal ud og lede efter dem måske ved et næste retsmøde, og endelig, når de skal ind til afsoning, skal der en ny eftersøgning til af den pågældende. Det vil spare politiet for meget arbejde, men det er en helt tredje side af dette forhold.

Kristeligt folkeparti kan anbefale det foreliggende lovforslag.

Lis Starcke (DR):

Det er som bekendt fjerde gang, forslaget kommer – det er ændret en lille smule i denne omgang – så vi kan i hvert fald ikke sige, at dette her kommer for tidligt.

Dér kommer vi nok lidt ind på det, som vi talte om ved det forrige lovforslag ved udvalgsarbejdet, nemlig at der støder så mange ting til, der er så mange ting, der er indviklede, at det tager alt for lang tid. For dette forslag er blevet fremsat tre gange. Det blev drøftet i foråret 1979, at man skulle have en undersøgelse gennem et udvalg i justitsministeriet. I efteråret blev det sat i gang fra den 1. november 1979, og undersøgelsen skulle vare til den 30. april. Resultatet blev så sendt til høring, og i dag har vi den 28. januar 1981. Det er noget af det, som gør os lidt fortvivlede, og noget af det, som bevirker, at vi bliver ved med at genfremsætte vore private forslag, for at der dog kan blive gjort noget ved tingene.

Det betyder ikke, at jeg kan gå fuldstændig ind for dette forslag. Udvidet varetægtsfængsling er retsforbundet imod; vi er betænkelige ved det. De eneste tilfælde, hvor man kunne sige der var nogen rimelighed i det, er de tilfælde, hvor der virkelig er tale om en voldsmand, der er grebet på fersk gerning, og hvor han er farlig for sine omgivelser, altså muligvis også for det offer, han kunne møde den følgende dag på gaden. Der kunne være noget, man skulle drøfte. Ellers er retsforbundet for, at vi snarere skal varetægtsfængsle mindre og kortere, end vi gør i dag.

Vi siger ligesom så mange andre af ordførerne, at hurtigere retsforfølgning, dom og afsoning er meget vigtig og kan virke forebyggende.

Hvad advokatbistanden angår, ønsker vi, at det skal sættes i gang så snart som muligt; der er ikke nogen grund til at tøve med det. Vi mener, at man tit har alt for stor hensyntagen til voldsmanden og for lidt til offeret. Til det hører også, at retsforbundet går ind for, at der betales erstatning til offeret. Det kan ikke altid klares med en erstatning, men i mange tilfælde kan en erstatning alligevel hjælpe på tingene, og det er vi positivt indstillet over for.

Vi håber, at dette forslag kommer til udvalgsbehandling, og at der i hvert fald kommer et incitament til, at justitsministeriet vil foretage sig noget i denne sag.

Hagen Hagensen (KF):

Man plejer ellers at sige alle gode gange tre. Det var altså ikke nok, og desværre ser det jo ikke ud til, at den fjerde fremsættelse af et forslag, der afviger noget fra de foregående, skal have held til at gøre dette til lov. Jeg udtrykker skuffelse herover, ikke fordi det er mig, der har med denne sag at gøre, men på grund af de ofre for vold, som altså ikke får den hjælp, de kunne få, hvis man vedtog regler som dem, der er indeholdt i dette lovforslag.

Jeg vil gerne gøre den bemærkning om beskikkelse af advokat for volds ofre – og understreger i den forbindelse, at det jo netop kun er efter begæring fra den pågældende – at jeg ikke kan være enig med ministeren, når han peger på de regler, vi har i retsplejeloven om, at anklagemyndigheden i erstatningsspørgsmål kan varetage den forurettedes tarv, og at der også ved erstatningsopgørelse kan ske en beskikkelse af advokat.

Det er jo ikke alene problemet om at få en erstatning. Et offer for vold har lidt et tab, der ikke kan gøres op i kroner og øre. Det er hele det ubehag, alt det, der følger med, også at skulle stå i retten over for den, der har været voldsmand mod den pågældende. Derfor kan der være særlig grund til, at man vil beskytte den pågældende, der skal møde som vidne og i øvrigt varetage sin tarv under sagen, ved at give ham en bistand af en sagfører, der kan tingene, som kan være ham til